

SVATOMOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXVII. Číslo 17 26.4.2020

Ukaž mi, Pane, cestu k životu. (Ž 16)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Lk 24,13-35)

Dva z Ježíšových učedníků se ubírali toho dne (prvního po sobotě) do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale cosi jim jako by zdržovalo oči. Takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. Jeden z nich - jmenoval se Kleofáš - mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo.“ Zeptal se jich: „A co se stalo?“ Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sicerozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů, a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Kde opravdu leží historické Emauzy, to není zcela jisté. Emauzy Bible, ty ovšem nenajdeme v kamenných artefaktech nějakých vykopávek, Emauzy Bible, ty najdeme v srdcích lidí. A proto je najdeme všude. A věřím, že také my tam docela prostě, stejně jako tehdy Kleofáš se svým přítelem, jdeme zasmušile po cestě; aniž bychom v nejmenším tušili, že Ježíš již opět rozetnul okovy bolesti, že již opět – od nás nepoznán – stojí na naší straně, právě když jsme ještě na cestě, *na cestě* do Emauz.

PŘÍŠTÍ NEDĚLI: Jan 10,1-10 Já jsem dveře k ovcím.

SLOVO KŘESŤANA – SLOVO K ZAMYŠLENÍ A K POVZBUZENÍ

Bratři a sestry, celorepubliková situace nás vzájemně izoluje na jedné straně, ale popravdě řečeno, na straně druhé nám poskytuje čas i prostor k duchovnímu růstu, neboť i za těchto okolností je Bůh stále v naší blízkosti. „Zkontrolujme“ si tento svůj pohled směrem k realitě života. V neděli čteme o emauzských učednících. Žili si ve svých myšlenkách a pohledech na dění kolem a nenapadlo je pořádně se podívat kolem sebe, kdo to vlastně s nimi kráčí danou cestou. Možná jsme také i my dnes v podobné situaci? Kristus šlape z kopce, do kopce, den co den, tu naši pouť životem společně s námi. Ptám se, vnímáme ho?

Možná dovedeme jako Kleofáš v evangeliu položit všetečnou otázku: „Ty nevíš....?“ (zjistěte si, jak je to dál), a my jsme často hodni Ježíšovy odpovědi: „jak jste nechápaví a váhaví..“ Nebojme se i toto přiznat a dozrajeme i k tomu: „což nám srdce nehořelo...?“

Přeji vám všem, ať hoří i vaše srdce pro Krista.

(P. František Hanáček, 23.4.2020)

SVÁTKY V TÝDNU 26.4. – 3.5.2020

- Neděle 26.4. Oto / sv. Richarius (3. neděle velikonoční)
 - Pondělí 27.4. Jaroslav / sv. Zita
 - Úterý 28.4. Vlastislav / sv. Petr Chanel - sv. Ludvík Maria Grignon
 - Středa 29.4. Robert / Svátek sv. Kateřiny Sienské
 - Čtvrtek 30.4. Blahoslav / sv. Zikmund
 - Pátek 1.5. Svátek práce / Dělník sv. Josef
 - Sobota 2.5. Zikmund / sv. Atanáš
 - Neděle 3.5. Alexej / Svátek sv. Filipa a Jakuba (4. neděle velikonoční)
-

Z HISTORIE KOSTELA – Staré zvony

Roku 1516 ulil olomoucký zvonář Martin llenfeld zvon Maria pro kostel sv. Mořice o hmotnosti 8,3 tun. Tento počín je skutečně impozantní, protože na stránkách Wikipedie se můžeme dočíst, že největší český zvon Zikmund (u sv. Víta v Praze) váží 13,5t a druhý největší Václav (u sv. Václava v Olomouci) váží 8,2t. Hlavně kvůli zvonům pak zřejmě byly střechy věží mořického kostela nahrazeny nyní mohutnou nástavbou, která je u jižní věže zakončena typickým cimbuřím.

Nedlouho po instalaci zvonů v r.1517 se ukázalo, že zvon Maria narušuje konstrukci kostela. Těmto problémům měla čelit řada opatření: Jednak byl ve dvou směrech rozšířen poslední vnější pilíř chrámu u jižní věže, jak je dobře vidět při obchůzce kostela zvenku. Dále byl rozšířen nejbližší vnitřní sloup a to zejména v horní části nad stávajícími varhanami. Konečně byla k jižní věži přistavěna válcová vížka, ve které se nachází pozoruhodné dvojité točité schodiště.

Hlas zvonu Maria se pak pravidelně nesl nad hanáckou rovinou přibližně dvě století. Umlkl až 21.7.1709, kdy došlo při požáru k jeho poškození. Do náročné opravy znovu se pustil zvonářský mistr Jiří František Reimer, který s využitím materiálu ze starého zvonu odlil nový zvon stejného jména o poněkud menší hmotnosti 8,1t. Ten byl uveden do provozu r.1722 a sloužil až do první světové války.

O „smutném“ pátku 8.9.1916 byly zvony zabaveny pro válečné účely. Menší zvony byly z věže důstojně sneseny. V případě velkých zvonů však byl vydán rozkaz k jejich rozbití ve zvonici. Zvony byly navrtány, rozraženy klínem a poté rozlámány na menší kusy. Tímto potupným způsobem byl zničen a odvezen i obdivuhodný zvon Maria, který když odbíjel poledne, tak v hospodě na nynějším náměstí Hrdinů údajně nadsakovaly talíře. Proto prý hospodský vždycky začal jídlo nosit na stůl až poté, co „Maria poledne odzvonila“. Zlomek tohoto zvonu se dochoval a je uložen ve sbírkách olomouckého muzea.

S určitou nadsázkou je možno konstatovat, že v době dostavby nynějšího kostela sv. Mořice byla „katolická“ Morava do značné míry „napřed“ před „husitskými“ Čechami. Gotika končila a na naše území pronikala renesance, která přinesla do církevních i soukromých staveb antické prvky. U kostelů se v renesanci stala dominantním prvkem kupole. Příkladem může být bazilika sv. Petra v Římě, kterou jsme v nynější koronovirový čas vídali na obrazovce televizorů při přenosu velikonočních bohoslužeb TV Noe.

AKTUALITY Z FARNOSTI

Nedělní promluvy otce Hanáčka jakož i varhanní improvizace našeho varhaníka Jiřího Stodůlky můžete nyní sledovat na novém YouTubovském kanálu „**sv. Mořic Olomouc**“, viz též přímo <https://www.youtube.com/channel/UCSn8D2dvHav1piOZFgvCmZQ>.

KOUTEK MOUDROSTI

Muž ať prokazuje ženě, čím je jí povinen, a podobně i žena muži. Žena nemá své tělo pro sebe, ale pro svého muže. Podobně však ani muž nemá své tělo pro sebe, ale pro svou ženu.

Neodpírejte se jeden druhému, leda se vzájemným souhlasem a jen na čas, abyste byli volni pro modlitbu. Potom zase buďte spolu, aby vás satan nepokoušel, když byste se nemohli ovládnout.

(sv. Pavel, 1. list Korintským 7, 3-5)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Stačí napsat email s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit. Farnost Svatého Mořice Olomouc sv. Mořic Olomouc